

Fatimai Hírlevél

2025-ös szentév meghirdetése

Ferenc pápa az ünnepélyes vesperás keretében átadta az öt kontinens képviselőinek a Spes non confundit bullát, meghirdetve a 2025-ös szentévet, amely idén december 24-én, a vatikáni bazilika szentkapujának megnyitásával veszi kezdetét. (Az alábbiakban a beszéd szerkesztett változata:)

Jézus örömeinek kíséretében ment föl a mennybe, ahol az Atya jobbán ül.

Ez reménységünk alapja: azáltal, hogy Krisztus fölment a mennybe, elvitte Isten szívébe várakozásokkal és kérdésekkel teli emberségünket, és „reménységgel tölt el minket, titokzatos testének tagjait, hogy követhetjük őt a mennybe, ahová mint az Egyház feje és az élet szerzője érkezett” Testvéreim, ez a meghalt és feltámadt Krisztusban gyökerező remény az, amelyet ünnepelni, befogadni és az egész világnak hirdetni akarunk a közelgő, hamarosan kezdődő szentévben.

Ez a remény nem merő optimizmus, nem valamilyen földi biztonsághoz kötődő múló várakozás, nem, ez egy Jézusban már beteljesedett valóság, amely mindennap nekünk adatik, míg eggyé nem válunk az ő szeretetének ölelésében. A keresztény remény „romolhatatlan, szennyezetlen és hervadhatatlan örökség”.

Szükségük van rá a fiataloknak, szükségük van rá az időseknek, szükségük van rá a betegeknek és a testben-lélekben megtörtetteknek, szüksége van reményre az Egyháznak. Szüksége van reményre mindannyiunknak. Minden, bennünk és rajtunk kívül, reményért kiált, és minden, még ha nem tud is róla, Isten közelségét keresi.

Úgy tűnik – mondta Romano Guardini –, hogy korunk az Istentől való távollét ideje, amikor a világ dolgokkal tömi tele magát, az Úr szava pedig elhalkul. Guardini mégis azt mondja: „Ha viszont eljön az idő – és el fog jönni, miután a sötétséget legyőztük –, amikor az ember megkérdezi Istentől: »Uram, akkor hol voltál?«, akkor ismét azt a választ fogja hallani: »Közelebb, mint valaha!« Isten talán közelebb van a mi fagyos korunkhoz, mint a templomokban pompázó barokkhoz, a szimbólumok bőségében fürdő középkorhoz, a halállal fiatalos bátorsággal szembenező korai ke

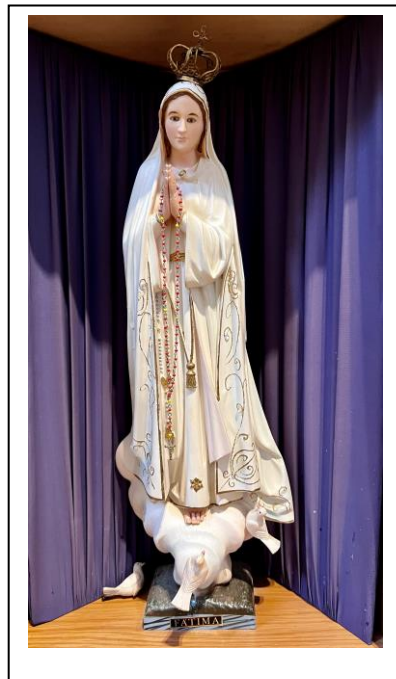
reszténységhez. [...] Az Úr azonban várja [...], hogy hűségek maradjunk hozzá. Ebből egy nem kevésbé valódi hit fakadhat, sőt talán tisztább, s mindenképp erősebb, mint amilyen a belső gazdagság időszakában bármikor is volt”. Testvéreim, a feltámadt és mennybe ment Úr adja meg nekünk annak kegyelmét, hogy újra felfedezzük a reményt – fedezzük fel újra a reményt! –, hogy hirdessük a reményt, hogy építsük a reményt! (Ferenc pápa)

A Szent Szűz Fatimai megjelenésének ünnepén engesztelés és körmenet

Lélekben Fatimába zarándokoltunk, hogy köszöntsük a Fatimai Boldogságos Szűz Máriát. 1917-ben ezen a napon jelent meg először a Szűzanya a kis pásztorgyerereknek a portugáliai Fatima falucskában, és ismét bűnbánatot, engesztelést kért tőlük, és rajtuk keresztül az egész emberiségtől. A jelenések havonta ismétlődtek 13-án, utoljára októberben a „napocskával”. A Fatima az egyik legismertebb, legkedvesebb zarándokhely lett.

Hétfőn az esti szentmise után templomunkból egy kicsi, lelkes hívő csapat is bekapcsolódott az ünneplésbe a fatimai szobrunk után lépkedve a fatimai himnuszt énekelve vonultunk körmenetben a templom északi oldala mellett. A kolostor kertjében újraépített Lourdes-i barlanghoz érve folytattuk a közös imát, éneket. Megköszöntük égi Anyánknak a féltő, szerető gondoskodását, a sok-sok kegyelmet kiesdő közbenjárását. Visszatérve a templomba megismételtük a hozzá való ragaszkodásunkat, kértük további segítségét. Ave, ave, ave Maria! (Markócs Józsefné)

A következő levelet kaptuk a kárpátaljai ferences misszióból:

Kedves Imádkozók! Egyre nagyobb szükség is van imáitokra!

Most hasonló lett itt a hangulat, mint a háború elején, amikor teljes pánikban voltak az emberek, nem lehetett tudni, mi lesz, menekülni próbáltak...

Az április 18-án életbe lépő mozgósítási törvény tényleg a véget jelentheti a többségnek; vagy elmegy és regisztrál (erre két hónapja van), vagy üldözött bűnözővé válik.

Csak egy következmény a sok közül, hogy nem tudnak tovább dolgozni. (Nem is értjük, hogy ki fog.) A múlt héten sok kamionsofőrt rángattak ki a kamionból, és vitték el úgy, hogy a kamiont rakományostul az út szélén kellett hagyniuk.

Pár napja voltam az egyik magyar faluban. Mondták, hogy a temetőből vitték el az utolsó sírásót, és amikor a temetkezési vállalkozó kérdezte, hogy a mai 3 temetéshez - köztük egy katonatemetés - ki fogja kiásni a sírt és leeresztetni a koporsót, akkor azt mondták, hogy ilyen feladatokat nők is el tudnak látni... És akárkivel beszélgetek, azonnal hallok legalább 3 hasonló történetet a közvetlen környezetéből. A besorozott ismerősök történetei mellett, a bevitték: - két hét kiképzés - pénteken a frontra - vasárnapra halott foratőkönnyvel.

Eddig is voltak kényszerítő eszközök, de most a teljes ellehetetlenülés fenyegeti a családokat, a férfiakat.

Sokan próbálják menekülőre fogni. Az még a viccesebbek közé tartozik, hogy valaki nőnek öltözve a nővére útlevelével próbált átjutni a határon - de az egészen tragikus, hogy csak tegnap 6 holttestet fogtak ki a Tiszából, férfiakét, akik megpróbáltak átjutni...

Kérlek, imádkozzatok a lelkükért és az érintett családokért! És nem lehet mit mondani az ilyen helyzetben lévőeknek. Csak meghallgatni lehet, és imádkozni.

Ezért kérem továbbra is a reménységért való imádságot - és azt, hogy észrevegyük a mennyország perspektíváját.

Talán egyre inkább észre is veszik sokan. A beszélgetések mélyülnek, és más megvilágításba kerülnek a dolgok; már nem az a kérdés, hogy melyik borotvahabtól lesz puhább az arcbőr és melyik csokinak selymesebb az íze...

A fizikai lét megmaradása, mint fő kérdés mellett a "hogyan maradjunk normálisak" is komoly kérdéssé vált. Sokaktól hallom, hogy "attól félek, hogy megbolondulok". Vannak, akik már nincsenek jól! Mindannyian meggyünk keresztül kríziseken, de az állandó krízisállapotban tényleg nehéz normálisnak maradni. Komoly hit és jó emberi kapcsolatok kellenek hozzá. (És minél kevesebb hír-olvasás, nézés.)

Szóval, ezekért imádkozzatok most: a hitért, a reményért, a mennyország perspektívájáért, a normalitásért. És persze az emberekért.

A szokásos imaszándékokba belefoglalva mindezt:

Urunk és Istenünk! Kárpátaljai testvéreinket hozzuk most eléd. Hálát adunk azért, hogy meg akarnak maradni a Vele való közösségben. Kérjük, add meg nekik a reménység ajándékát, hogy minden lehetetlennek látszó helyzetben

felismerjék azt, ami békességükre szolgál.

Védeld meg Urunk, azokat a férfiakat, akiket katonának vittek. Te véd meg testük és lelkük épségét, és vezérelj haza őket a családjukhoz.

Azokért a családokért kérünk, akik a behívástól való félelemben élnek. Őrizd meg szívüket és értelmüket a Te békében!

Kérünk, Urunk, a külföldre kényszerült kárpátaljai fiatalokért! Ne engedj, hogy elveszenek a világban! Segíts nekik, hogy értelmes tevékenységre és közösségre találjanak - és add meg nekik is a békét!

A Lélek, ki az Atyától származik:

Szentlélek Úristen, szállj le a Fenség trónjáról és készíts helyet a Te szolgád szívében.

Szentlélek Úristen, aki az Atya és a Fiú szeretete vagy, segíts minél inkább a Jóisten jelenlétében élnem.

Szentlélek Úristen, aki a Fiú által élsz az Atyában, taníts meg az Atyaisten akarata szerint cselekednem.

Szentlélek Úristen, aki az Atya dicsőségét szolgálod, taníts meg odaadón a jó Istenre bízni minden ügyemet.

Szentlélek Úristen, akit az Isten Fia kinyilatkoztatott nekünk, taníts meg megismerni és szeretni Téged.

Szentlélek Úristen, akinek se arca, se neve nincsen, taníts meg helyesen imádkozni.

Szentlélek Úristen, titkos fehér galamb, taníts meg szeretni a Szentírást.

Szentlélek Úristen, aki a próféták ajkával szólsz, taníts meg az Úr igéjét hitelesen élni és továbbadni.

Hirdetések

Az esti szentmisék után **Loretói-litániát** imádkozunk a kápolnában.

Ma 23 fiatal testvérünk kéri a **bérmálás** szentségét a 16.00-kor kezdődő szentmise keretében a Székesegyházban.

Gyerekek **nyári tábora** augusztus 12-16. között lesz a Bakonyban az erdő közepén erdei iskolában, közel a Balatonhoz.

Augusztus 15-én a hagyományoknak megfelelően Boldogasszonyba **zarándokolunk** a szokásos programmal.

Nyári programjainkra a **részvételi szándékot** az irodán lehet jelezni v. a kiírásnak megfelelően a jelentkezéseket leadni.